

[Bente Juncker]

det end den hjemmehjælp, der måske kommer en gang om ugen. Hvad er der nu i vejen for, at man kunne bede andre, der måske var ensomme, og som var enige i det – jeg siger udtrykkeligt enige i det – om at prøve at hjælpe med en kop kaffe og hygge og sådan noget. Hvad sker der ved, at man beder en kontanthjælpsmodtager, der måske oven i købet er meget glad for at komme ud til andre mennesker, prøve at komme i gang på denne facon? Jeg har set, at hr. Agerschou beder om ordet, og nu kender jeg spørgsmålet om lidt. Men det handler for nogle af kontanthjælpsmodtagerne om, at de ligesom får nogle sejre, og dér skal man begynde på et andet niveau. Jeg mener ikke, at man skal sende dem ud til nogle uddannelses tilbud fra starten af. De skal igennem nogle små tiltag og selv synes, at de skal have nogle uddannelses tilbud.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Skal det, fru Bente Juncker sagde nu, forstås på den måde, at den 2. april, på H. C. Andersens fødselsdag, vil man overveje at lempe på det faste loft på 5.200 kr., og skal det forstås sådan, at man igen vil overveje at hæve børnetil lægget for det første barn?

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Det går ikke så godt, det her. Jeg stillede CD'et – synes jeg selv – rimeligt spørgsmål. Når man har indgået en aftale, hvor der står, at man vil anvende 25 mio. kr. til en forsøgsordning, hvorved man erstatter den passive ydelse med en aktiv – det sker med henblik på at udluse kontanthjælpsmodtagere til forskellige opgaver inden for socialområdet – må man have en forestilling om, hvad det er for noget. Som den uvidende og interesserede spørger jeg så CD's ordfører: Hvad er det for noget? Så får jeg et enkelt eksempel. Hvad gik det ud på? Jo, man vil bede kontanthjælpsmodtagere om at drikke kaffe med andre ensomme mennesker. Hvordan kan man bruge 25 mio. kr. til det – for det første? (*Munterhed*). For det andet: Hvilken udslusning ligger der i det? Jeg er ked af det, men jeg er nødt til at spørge, om der ikke findes noget, der er lidt mere konkret, og hvori der er lidt flere perspektiver og visioner end i det for mig at se meget lidt velovervejede, som bærer

præg af, at man har sat nogle formuleringer på et stykke papir ret sent en aften.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det var fru Bente Juncker, der stillede mig et spørgsmål angående vuggestuerne. Fru Bente Juncker nævnte bl.a., at hendes børn var meget raske, selv om de gik i daginstitution.

Hertil må jeg sige, at selv om nogle børn er raske, kan der godt være højere infektionsrisiko alligevel. Alternativet til vuggestuer findes jo i udmærkede former som f.eks. kommunal dagpleje. Der kommer ikke så mange børn sammen, og dermed er smitterisikoen ikke så stor. I øvrigt tror jeg da også, at vi inden for en kortere årrække – 5–10 år – vil se noget nyt blomstre op her i Danmark, virkelig masser af blomster. Det er frivuggestuer, således at familier kan slutte sig sammen, en gruppe på 3–4 familier, og i fællesskab passe børnene og så få en offentlig ydelse, måske noget i retning af det, man i dag får i vuggestuerne. I dag er det sådan, at mange vuggestuepladser koster omkring 100.000 kr. pr. år i drift.

Så er der spørgsmålet angående, hvor meget man får ud af det. Her undrer Socialdemokratiets holdning mig. De tre socialdemokratiske ordførere, som er flittige her på talerstolen, siger, at det er stødende, at det er sådan, at man kan få mere i kontanthjælp, end man kan få ved at arbejde. Selv efter, at vi gennemfører dette lovforslag, vil de tre socialdemokratiske ordførere stadig væk føle dette stødende, for sagen er jo den, at den, der har et arbejde og har 150.000 kr. i arbejdsindtægt, stadig væk vil få mere ud af det ved at gå på bistand, selv efter regeringens forslag. Det er noget, som de tre socialdemokratiske ordførere selv nævner i deres betænkningssbidrag.

Det er nu engang bedst, at man får mere ud af at arbejde end af at gå på bistand. Hvis der er nogle mennesker, der sidder i en vogn, og der er andre, der skubber på, er det nu engang sådan, at de, der skubber på vognen, skal have mere, skal have en større madpakke end dem, der sidder i vognen, for hvis de ikke får det, springer de bare alle sammen op i vognen. Det er problemet.